

Princip er meget uheldigt. Jeg haaber ikke, jeg ser forkert paa det, men jeg kan ikke se anderledes paa et Forhold, som giver Ret til indenfor selve Landets Grænser at lave et saadant finansielt Stavnsbaand og binde Folk til en bestemt Plads for en bestemt Tid, endda med tilbagevirkende Kraft.

Godskesen: Den højtærede Minister sagde før, at for saa vidt det drejer sig om mindre Skatteydere, bliver der ikke ved denne Lov lagt større Byrder paa Opholdskommunerne, end de i Forvejen maa bære. Det er netop det, der i mange Tilfælde kan ske. Lad os sætte, at vi har en Funktionær med f. Eks. 2,600 Kr. i aarlig Indtægt, og jeg sætter, at det er en Privatfunktionær, for ikke at sammenblende det Spørgsmaal, som her foreligger, med, hvad den højtærede Minister før talte om, Boligtvungen overfor kommunale Funktionærer. Jeg sætter altsaa, at en Privatfunktionær med 2,600 Kr. bor paa Frederiksberg, men har sit Erhverv i København; paa Frederiksberg har han 4 Børn, der gaar i de offentlige Skoler. Saa kan der ikke være nogen Tvivl om, at allerede under den bestaaende Ordning repræsenterer denne Mand en Byrde for Kommunen, for saa vidt som Kommunens Udgifter til Undervisning af hans 4 Børn langt overstiger den Skat, han betaler. Men der kan heller ikke være Tvivl om, at naar saa Kommunen yderligere skal afgive den største Del af hans Skat i Erhvervsskat til København, bliver Byrden ved at have denne Familie i Kommunen større, end den var i Forvejen.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ganske specielle Eksempel, det ærede Medlem nævnte, en enkelt Skatteyder med en Indtægt paa lige over 2,500 Kr., som maaske koster en Kommune en lille Smule mere, end han betaler i Skat, kan naturligvis undtagelsesvis indtræffe, men at det skulde have blot nogen økonomisk Rækkevidde, vil jeg dog ikke antage, at det ærede Medlem gaar ud fra.

Til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Richelieu) vil jeg gerne sige, at jeg ikke paa nogen Maade har tillagt ham nogen Beskyldning mod Københavns Kommune for at have misbrugt Beskatningen overfor velstillede Skatteydere, men det ærede Medlem klagede i meget stærke Ord over den Fare, som dette Lovforslag rummede for Misbrug af Beskatningsretten, advarede indtrængende Kommunerne der-

imod, og overfor dette er det, jeg kun har gjort opmærksom paa — oven i Købet efter, at det ærede Medlem havde spurgt mig, hvorfor jeg ikke straks havde svaret paa det —, at denne Lovgivning giver aldeles ikke Adgang til nogen som helst Art af Misbrug overfor hverken store eller smaa Skatteydere.

Det ærede Medlem siger, at det er ikke selve det, at vedkommende kommer til at betale sin Skat i fuldt Omfang, han har noget imod, men det er Princippet, det finansielle Stavnsbaand, der er nedlagt i § 8, han har noget imod. Dertil skal jeg sige, at det Princip, der er nedlagt i § 8, er ikke det finansielle Stavnsbaand, det ærede Medlem taler om, men dette, at en Skatteyder med en ganske ekstraordinær Indtægt under de nuværende Forhold ikke ved en Flytning med det Formaal at undrage sig den Skat, som han naturligt skulde svare, skal kunne blive fri for denne Skat. Det er det, man vil sikre imod. Man vil, om jeg saa maa sige, sikre Folk mod den Fristelse, som Forholdene ellers kunde medføre, til at flytte bort til et af disse Skattelig og derigennem slippe for en meget betydelig Skat, som under de nuværende Forhold, naar vedkommende har tjent overordentlig meget, vistnok er saare naturlig.

Richelieu: Ja, saa skal jeg kun sige, at saa kommer Lovforslaget for sent, for jeg tror, at de meget store Indtægters Tid, hvis Indehaveres Flytning den højtærede Minister frygter for, er forbi.

Forsvarsministeren (P. Munch): En stor Del af disse store Indtægter findes sikkert endnu for den Tid, som dette Lovforslag vil komme til at omfatte, men hvis det er Tilfældet, at det ikke fik Betydning for nogen, behøver det ærede Medlem ikke at have store Bekymringer overfor Lovforslaget.

Richelieu: Ja, det er kun Princippet, jeg hele Tiden har hævdet var forkert, det er slet ikke Summen eller Størrelsen af Skatten. Det er Princippet, jeg finder forkasteligt, og der er ikke fremkommet noget som helst, som gør, at jeg skulde finde det rigtigt. Det kan maaske være min Fejl, men jeg kan ikke se anderledes paa det end, at det er et daarligt Princip at komme ind paa for en lovgivende Forsamling at lave den Slags Klausuler, oven i Købet med tilbagevirkende Kraft.